

दण्डो भेदो मनुष्याणां नियहावयहे सदा । दण्डेषु दण्डमिच्छन्ति सामान्यन्तु नये हरे । १४४८५
 बलवत्स्वयं दानन्तु त्रयाणामप्यगोचरे । प्रयोक्तव्यो महाभेद इति नोतिमतां मतं ।
 तेषु तेष्वयं सर्वेषु प्रमाणं त्वं विदुर्बुधाः । किमत्र ब्रजनोक्तेन सर्वं त्वयि समर्पितं ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ उत्पुङ्गा विररामैव उद्धवो नोतिमत्तरः । ततः स भगवान् विष्णुरेवमेव नृपोत्तम ।
 कामपालं महाबाहुमुवाच यदुसंसदि । उद्यमेन नृपं राजंस्तया हार्दिकमेव च ।
 कामपालं पुनर्विष्णुरिदं प्रोवाच तत्त्ववित् । न प्रमादस्त्वया कार्यः सर्वदा यत्नवान् भव । १४४८६
 स्थिते त्वयि महाबाहो का पीडा जगतो भवेत् । गदो भव सदा त्वार्थं न क्रोडा सर्वदा भवेत् ।
 रक्ष त्वं सर्वदा यत्नात् पुरीं द्वारवतीं प्रभो । नोपहास्या यया स्याम तथा कुरु गदो भव ।
 उत्साहः सर्वदा कार्यो निरुत्साहो न यत्नतः । वाढमित्यब्रवीद्रामः कृष्णं वृष्णिकुलोद्भवं ।
 वृष्णयः सर्व एवैते स्वं स्वं सद्यः समाययुः । गन्तुमैच्छज्जगन्नाथः कैलासं पर्वतोत्तमं ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां षट्षष्ट्यधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २६६ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः सञ्चिन्तयामास गरुडं पक्षिपुङ्गवं । आगच्छ त्वरितं तार्क्ष्य इति विष्णुर्जगत्पतिः । १४४८७
 ततः स भगवांस्तार्क्ष्यो वेदराशिरिति स्मृतः । बलवान् विक्रमी योगशास्त्रनेता कुरुद्वह ।
 यज्ञमूर्तिः पुराणात्मा साममूर्द्धा च पावनः । च्छेदपक्षवान् पक्षी पिङ्गलो जटिलाकृतिः ।
 ताम्रतुण्डः सोमहरः शत्रुजेता महाशिराः । पद्मगारिः पद्मनेत्रः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ।
 वाहनं देवदेवस्य दानवीगर्भकन्तनः । राक्षसासुरसंघानां जेता पक्षबलेन यः ।
 प्रादुरासीन्महावीर्यः केशवस्याग्रतस्तदा । जानुभ्यामपतद्भूमौ नमो विष्णो जगत्पते । १४४८८
 नमस्ते देवदेवेश हरे स्वामिन्निति ब्रुवन् । पश्यार्थं पाणिना कृष्णः स्वागतं तार्क्ष्यं पुङ्गव ।
 इत्युवाच तदा तार्क्ष्यं यास्ये कैलासपर्वतं । शूलिनं द्रष्टुमिच्छामि शङ्करं शाश्वतं शिवं ।
 वाढमित्यब्रवीत्तार्क्ष्य आरुह्यैनं जनार्दनः । तिष्ठध्वमिति होवाच यादवान् पार्श्ववर्त्तिनः ।
 ततो ययौ जगन्नाथो दिशं प्रागुत्तरां हरिः । रवेण महता तार्क्ष्यस्त्रैलोक्यं समकम्पयत् ।
 सागरं चोभयामास पद्भ्यां पक्षी ब्रजंस्तदा । पक्षेण पर्वतान् सर्वान् वहन् देवं जनार्दनं । १४४८९
 ततो देवाः सगन्धर्वा आकाशेऽधिष्ठितास्तदा । तुष्टुवुः पुण्डरीकालं वाग्भिरिष्टाभिरीश्वरं ।
 जय देव जगन्नाथ जय विष्णो जगत्पते । जयाजेय नमो देव भूतभावन भावन ।
 नमः परमसिंहाय दैत्यदानवनाशन । जयाजेय हरे देव योगिष्येय परागते ।
 नारायण नमो देव कृष्ण कृष्ण हरे हर । आदिकर्त्तः पुराणात्मन् ब्रह्मर्षी सनातन ।
 नमस्ते सकलेशाय निर्गुणाय गुणात्मने । भक्तिप्रियाय भक्ताय नमो दानवनाशन । १४४९०
 अचिन्त्यमूर्त्तये तुभ्यं नमस्ते सकलेश्वर । इत्यादिभिस्तदा देवं वाग्भिरिष्टानमव्ययं ।
 तुष्टुवुर्देवगन्धर्वा च्छेषयः सिद्धचारणाः । शृण्वन्नेव जगन्नाथः सुतिवाक्यानि तानि च ।
 ययौ सार्द्धं सुरगणैर्मुनिभिर्वेदपारगैः । यत्र पूर्वं स्वयं विष्णुस्तपस्तेपे सुदारुणं ।